

Recensie de Volkskrant ★★★★★ ZIEL

‘Ziel’ van Conny Janssen Danst is een fraaie, sterk gedanste voorstelling met een spectaculair toneelbeeld

Alle tien de dansers moeten iets overwinnen voordat ze zich durven overgeven aan de groepsenergie.

‘Ziel’ door Conny Janssen Danst. Beeld Martijn Kappers

Zou die piano, net buiten de knalrode podiumrand, nog bespeeld gaan worden? En door wie? Om de grote dansvloer staan ook stoeltjes, tafeltjes, een bed. Plekken waar dansers zich eventjes terugtrekken. Eén vrouw (Mariko Shimoda) is het meest op zichzelf. Als zij toch opgaat in de flow van de groep, voelt dat als overwinning. En andere vrouw (Adi Amit) gaat juist voorop, rennend, haar armen en benen roterend alsof ze op een fiets door een stad stuift. En dan is daar die soevereine sportman, Remy Tilburg, die zich soepel voegt

naar iedere sfeer, gezien zijn swingende aanwezigheid, zijn vlotte loopjes en enorme variëteit aan sportieve motoriek.

Tien zielen, één groep en een reeks woorden over hoe het leven te omarmen, dat vormt samen het kloppend hart van *Ziel*, de fraaie grote zaalvoorstelling van Conny Janssen Danst. Wat begint met een dansfeestje op Iggy Pops *Lust for Life*, slingert zich een weg door scherp contrasterende muziekkleuren: een poëtisch lied van Maartje Teussink, opzweepende percussie van Christoph Zurfluh, minimalistische filmmuziek van Jóhann Jóhannsson en stevige elektronica van Pan Sonic. Uiteindelijk neuriet ergens ook een pianoliedje.

Alle tien hebben ze weerstand te overwinnen voordat ze zich durven overgeven aan de groepsenergie: eenlingen zoekend naar de flair van gezamenlijkheid. Die weerstand zie je door hun lijven gieren. Bijvoorbeeld in verkrampde schouders, opengesperde monden en voeten die (onzichtbaar) door stroop lijken te waden. Het opvallendst zijn de woordwolken in alle soorten en maten op het podiumbrede videoscherm. Van *love* en *life* tot *resistance*, alles dwarrelt, knalt, rolt en verpulvert, van priegellettertjes tot kapitalen. Soms suggereren die woorden te nadrukkelijk een bepaalde betekenis, terwijl het om associaties gaat. Maar ze maken het toneelbeeld van de sterk gedanste voorstelling wel spectaculair.